

perita: p̄p̄ multis modis cōtingit
adq̄rere diuicias. Et hec p̄ca dīcūt
fīlie eius s̄m ḡg: scilicet p̄ditio. fraud.
fallacia. perūria. inquietudo. violen-
tia. et cōtra misericordiam obdurati-
o. **Isid.** p̄mit 9. eius filias: scilicet mēda-
ciū. fraud. furtū. perūrium. turpis lu-
ci appetitus. falsa testiomia. violen-
tia. inhūanitas. rapacitas. **Phis.** 2.
et hī. p̄mit multas spēs anariciēscz
p̄citātē tenacitatē. **Uñ** dicit p̄cis
tenax kimbiles ilibitales opacōes
opantes. et de mēscio pastus. et vsu-
rarios aleatores et mortuorū spoli-
atores et latrones. **Et** ex hīs p̄z
quō radix omniū malorū est cupiditas:
q̄ ante q̄ diuiciē p̄gregerit mul-
ta p̄ca p̄mittūt. **Et** q̄n iam hūit ad
alia trahūt: scilicet gulam luxuriā. **ac.**
**Contra septuaginta acitidie tepidi-
tatis ac difficultatis.** **Cor.** 2.

I Obel. 2. Couertimī ad me
in toto corde v̄ro: ait dñs.
Isid. 1. 1. si p̄uertis. p̄uā-
te. **Deus.** 1. **O**bserua et caue ne obli-
uiscaris q̄n dñi dei tui. negligas mā-
data ei. atq; iudicia et cerimonias
ei. Ne postq̄ comederis et saturatus
fueris hūerisq; auctarū rerū copā. ele-
uet cor tuum. et n̄ remiscaris dñi dei
tui qui ductor tuus fuit. **Et** postq̄ af-
fluerit te ac p̄bauit ad extremū mi-
sertus est tui. ne diceris in corde tuo:
fortitudo mea et robur manū mee
hec m̄ oīa p̄stiterūt. h̄ recorderis do-
mini dei tui. q̄ ip̄e tibi vires p̄buerit
ac oīa largitus sit tibi. **Si** aut oblitus
fueris dñi dei tui seant q; fueris ali-
enos: ecce nūc p̄dico tibi q̄ oīo dispare-
as. **Ipse** ē deus tuus et laus tua: q̄

fecit tibi hec maḡlia. **Eccl.** 28. **M**ale
dicitur qui facit opus dei fraudulent.
Isid. viij. **N**on sūt cōdigne passionēs
huius tēporis ad futuram gloriā q̄
reuelabitur in nobis. **Apo.** 3. **S**cio
opera tua: q̄ neq; frigidus neq; ca-
lidus es. **Uñ** frigidus esses aut
calidus: h̄ q̄ tepidus es. incipiam te
euomē ex ore meo: q̄ dicis q̄ diues
sum et locupletar. et nullius egeo:
et nescis q̄ tu es miser et miserabi-
lis: et paup̄ et cecus et nudus. **E**mu-
lare ergo. et penitentiā age. **Ego** q̄s a-
mo. arguo et castigo. **Itē** 2. **H**abeo ad-
uersū te: q̄ caritatē tuam p̄mā reli-
quisti. **M**eōr esto itaq; vnde excideis
et penitentiā age: et p̄ma opa fac. **Heb.**
xij. **C**urram? p̄p̄tū nobis certamē
ac. **R**ecogitate eū q̄ talē sustinuit a
p̄ccatorib; aduersū semetip̄m p̄radic-
tionē: ut nō fatigeret in aīs vestris de-
ficiētes. **N**ōdū em̄ usq; ad sanguinē
restitistis. adūs? p̄cām rep̄gantes. **E**t
obliti estis p̄solacōis q̄ vob̄ tāq̄ fili-
is loq̄t dīcēs: fili mi noli negligē dis-
ciplinā dñi: neq; fatigeris dū ab eo
argueris. **Q**uem em̄ diligit dñs cas-
tigat: flagellat autē omne filiū quē
recipit. **I**n disciplina p̄seuante: tamq̄
filijs vob̄ offert se deus. **Q**uis em̄ fili-
us quē nō corripit p̄r? **Q**ui ē discipulus
estis: et p̄cipēs fr̄s sūt. oēs ergo ad-
ultei estis: et n̄ filij. **O**is aut disciplina ī
p̄nti q̄dē videt n̄ eē gaudij h̄ merois:
p̄ea aut fr̄m pacatissimū exercita-
tis p̄ eā edd; iusticie. **M**ē qd̄ reissas
ma? et soluta genua eignite. et gressus
rēos facite pedib; v̄ris: ut n̄ claudi-
cās quis erret: magis aut sanetur.
Greg. **A**citidia ē de v̄ritū laudabili

exercitio vtriusq; hoīs lāguīda deie-
ctio. **Beatus.** Acridia est cū quidā lāg-
uorū legē nō libet. oratō nō delectat:
meditationes sollicitē nō sentiūt. Cū
te acridia vel tedio affici sentis. noli
ap̄tere a diffidere atq; desistere a stu-
dio spūali: s; iuuātis requirere manū
trahi p̄te eū obsecrās. O homo im-
pu dēs et imprudēs. milia milium
ministrāt ei. et decies cētā assistūt
ei: et tu sedē p̄sumis? **Seda.** Vult pi-
ger et nō vult. Recte pigri vocabulo
denotatur. qui vult regere cum deo. et
nō laborare p̄ deo: delcānt p̄mia cū
pollicētur: detest certā cū iuventur.
Iero. p̄pa. Nō dormiētibus puenit
regnū celoz: nec ocio desidiaq; torpē-
tibus beatitudo eternitatis ingeritur.
Anthomius. Hoc sit p̄mū cunctis in
coe mādātū. nullū in arcepti p̄positi
vigore lacescē: s; q̄si incipiētē augē
semp debere quod cepit: p̄serā cū hu-
mane vite spacia eternitati cōpata
breuissima sint ac p̄ua. **Aug.** Tor-
por et ignauia diant. Si lectioni et
tinuato studio semp insistis: oculoꝝ
caliginē semp inauris. Si in desine-
ter lacrimas fundis: ipsos etiā o-
culos aurtis. Si p̄telatē vigilijs psal-
morū sensū p̄soluis: insamā capitis
acquiris. Si cotidiano labore p̄fici-
ad op̄ spūale nō confurgis. **Iero.**
Semp in manibus tuis diuina sit
lectio et crebra oratio: nūq̄ de manu
tua et oculis tuis liter recedat. Fac
etiā aliqd: vt diabolus te semp occu-
patū inueniat. Quociēs diē illū con-
sidero: toto corde contremisco. Siue
em̄ comedo siue bito siue aliqd aliud
facio: semp videt illa tuba terribilis

sonare in auribus meis. **Surgite**
mortui vite ad iudiciū. **Hec** q̄ cogitat:
otū corde anxio diffugiet. Nō facile
capit a diabolo: q̄ bō vacat exercitio.
Richil in scō p̄posito otio deteri⁹ est:
q̄d nō solūmodo nō acq̄rit noua. s; e-
ciā p̄arta consūit. **Sācte** vite regu-
la p̄cessu gaudet et crescit: cessatiōe
torpescit et deficit. Cotidianis ac recē-
tibus v̄tutū incrementis instaurā-
da mens est: et viuendi hoc iter nō de-
trāsacto s; de reliquo meciendū. **Cas-**
sia. Acridia ē solitarijs magis ex-
pectat: et in heremo cōmorātibus in-
festior hostis ac frequēs. Expimētū
p̄batū est: acridie impugtiōe nō de-
clinādo fugiendū. s; resistēdo supādā.
Mens ociosi nil aliud cogitat nouit
q̄ de escis et de ventre: vel de fabula:
tionibus nouitatū huius seculi. Si
aut olim atheniēsis cōsuevit popul⁹
his iudicijs. acridie se p̄dit spūs. **Beatus.**
Nō putat desidiosi posse fieri quidq̄
q̄d facē nō possūt ex infirmitate sua:
de v̄tute ferūt sententiā. Nā hec ad q̄
imbecilli sum⁹ dura atq; itollerēda
credimus: cōmētā reputātes v̄no
cātere. et p̄ma luce excitā. Non ista
difficilia sūt: s; nos fluidi et enervēs
sumus. Male michi eē malo. q̄ mol-
liter. Si mollis es. paulatim effemi-
natur animus: atq; in similitudinē
ocij sui et pigricie in qua iacet solui-
t. Dormio m̄mū et breuissimo somp-
no v̄tor. Satis ē michi vigilare de-
fuisse. Aliquando me dormisse scio: ali-
quando suspicor. **Aug.** Comparā-
coe aliq̄ pagāoz: nīs hūiliata ē vi-
ta xp̄ianoz. Quid em̄ dignū p̄ etna
vita fecerit martires: q̄n talia p̄essi

sunt seculi huius amatores pro vita aue-
gloria caduca: **Luc. 11.** Cum feceritis
omnia que precepta sunt vobis dicite. Serui
inutiles sumus. Que facere debui-
fecimus. **Glō. qdā.** Rara vox qdā est
hec apud multos. Putant enim se multa
fecisse: etiam si parum fecerunt. Cato ma-
gis si omnia: ac. **Greg.** Sunt nonnulli
qui dum prava agunt: de seipsum magna se-
tiunt. **Thōs.** Accidia nominat tristitia
spiritualis boni: et est dupliciter mala: et
secundum se et secundum effectum: et ideo accidia
est peccatum. Malum enim in motibus
appetitus dicitur esse peccatum. Est etiam
peccatum mortale ex genere: quia de se secundum
propria ratione contraria est caritati. Pri-
us enim effectus caritatis est gaudium
de deo. Accidia autem est tristitia de bo-
no spirituali in quantum est bonum divinum:
hoc tamen est intelligendum de bono di-
vino cui oportet mentem inherere ex neces-
sitate. Si autem quis cesset de hoc quod aliquis
cogit et implet opera virtutis que facere non
tenetur: non est peccatum accidie: si quando cessat in
hijs que imminet ei facienda propter deum: sed
tunc precepta que premiti non debent. Est
etiam accidia peccatum capitale: quia ex ea
multa peccata oriuntur secundum vices carnis finalis.
Et hec vocatur ei filia: que sunt secundum genus. 31.
motus: scilicet malicia: rancor: pusillitas:
desperatio: torpor: circa precepta va-
gatio mentis circa illicita. **Phidoro** vo-
catur drachma inestitia et accidia. Et de
estitia esse in quantum recedit a graviore
et laborioso ad quod tenetur. Accidia in quantum
se putat ad quietem debere. Ex estitia o-
ritur rancor: pusillitas: amantudo: des-
peratio: Ex accidia ociositas: sompno-
lencia: inportunitas: mentis inquietudo: cor-
poris instabilitas: otiositas: curiosi-

tas. **Vox** in idem satis redit: huius secundum
thomam deum bonum genus sit magis autem
autem. **Opia** regula ad matrem omnium mor-
taliu apta. **Et** non quod aliqui in viris
scilicet iuvenunt aliquid ipsam mortem accidie:
qui tamen non peragunt usque ad sensum rationis.
Pro cuius intellectus est adiutorem: quod peccatum
mortale de illis quod spiritualis vita tollit que
est per caritatem: secundum quod de nos inhabitat.
Un illud peccatum ex suo genere est peccatum mor-
tale: quod de se secundum propria ratione contraria est cari-
tati. **Sed** considerandum est in omnibus peccatis que
sunt secundum genus mortalia: quod non sunt mor-
talia: nisi quando sua perfactionem consequuntur. Est ei
presumptio peccati in sensu rationis. **Loqui-**
mur enim unum de peccato humano quod in ac-
tu humano persistit: principium est ratio. **Un**
quando inchoatio peccati est in sola sensualitate
et non peragitur usque ad sensum rationis: ap-
ter imperfectum actus est peccatum veniale. **Si**
autem in genere ad ultimum peragitur que persistit in so-
la sensualitate est peccatum veniale: si tamen pervenitur ad consensum
rationis est peccatum mortale. **Ita**
etiam et motus accidie in sola sensu-
alitate existens: propter repugnantiam
carnis ad spiritum est peccatum ve-
niale. **Quando** vero pertingit usque
ad rationem que convertitur in fu-
gam et horrore et detestationem boni
divini: tunc contra spiritum omnino peralete: tunc est
peccatum mortale. **Præcipit** ei in decalogo decem
mentis in deo secundum satisfactionem sabbarui estia-
tia de bono divino contraria. **Ex** quibus patet: quod
obscuritas filiorum que secundum preceptum non cadit
et non obligat ad peccatum accidie: si non fu-
erit impleta ab ipso qui non propositum nec voto
aliquid ad hoc se astinxit. **Ita** filius de omnibus
alijs obscurationibus suis sentitendum est: per sa-
ta per dicitur uniuscuiusque. **Ex** quo est sequens: eundem.

do. scz saiz thōm. qd si qd voluntarie
implēs obiaz vel pceptū ēstet de ali
quo ope afflictio vel laborioso. talis
ēsticia n̄ ē acridia. qz nō ē de interiori
bono s; de exteriori malo. **U**n̄ et m̄
tires dicūt in lacrimis seiasse. Et hec
qūq; ē occasio maioris meiti. p̄t ma
iore fortitudinē cui p̄ueit aggredi et
sustinē ardua. aīam releuā ab oī
tedio et spūali difficili. **U**ex regula
ter loq̄ndo. qd spūalē p̄ficere cupit. dz
se q̄ntū p̄t ab oī ēsticia inordinata se
iūgē. et semp conari ad spūalē letici
am. qz multa ipedimenta secū affert
ēsticia. n̄ est utilitas in ea. **R**egula
ēst. qd qd vult in caritate p̄ficē dz fer
uide bonis opib; p̄tinue insistē. et nō
segniē neq; in p̄lata. alioq̄n nālia n̄
trāsforēt in spūalia. **U**n̄ fulgentius
dicit. **F**ugāt āgelīarritatē deus. sub
trahit dei munus. dū aīm hūanus
ad celestia accidiosus fuerit et iūm.
Extra scriptura dicit de feruido. **C**ō
sūmatus in tpe breui. expleuit tpa
multa. Et hilare datore diligit de.
Ber. **P**ermitiosa tepiditas ideo est
fugienda. Nā tepidoz remissa est le
ticia. pusillitas ēsticia. quorū breuis
et rara cōpūctio. aīalis cogitatio. te
pida cōsūctio. qz obedientia sine de
uotione. sermo sine circūspectiōe. o
racō sine cordis intēōe. lāo sine edi
ficacōe. qd demiq; ut vidē vix iehē
ne met; ihibet. vix pudor cohibet. vix
frenat racō. vix disciplina cohercet.
Moī at si diu ita p̄māserint sub o
nere. aut opprimunt et succubunt ā
qdāmodo in inferno sūt. ut nūq; ad
plenū respicēt in lucē miserationū
dñi. nec in libtate spūs. qd solū facit

iugum suauē et onus leue. **I**nde at
tū p̄ncipiosa tepiditas emanat. qz w
lūtas eorū nondū purgata est. nec
bonum sic volunt ut nouerūt. a p̄pā. p̄
p̄ia abstracti et illecti. **A**mant em̄ in
carne sua terrenas consolatiūma
las. inde est qd raro affcōes suas di
rigūt in deum et eorū cōpūctio nō est
p̄tinua. s; horaria. **I**mpleri at visita
tionib; domini anima qd his distrac
tionib; subiaceret n̄ potest. et q̄ntoma
gis illis euacuabit. tāto ampli; istis
implebit. **N**ō em̄ spiritus et caro. ig
nis et tepiditas in vno domicilio cō
morant. p̄sertim cum ipsa tepiditas
dominō soleat vomitū puocare. **I**te
ber. **Q**uā pauci o dñe post te iē volūt.
cū tamē puenire ad te nemo sit qd nō
h̄ hoc sciētib; tantis qd delectacōes
in dextera tua sūt vsq; in finē. ac p̄
terea volūt oēs te frui ac nō ita imi
tari. **C**ōregnare cupiūt. s; nō cōpati.
Nō aurāt querere quē tñ desiderant
inuenire. cupiētes cōsequi s; nō seq̄.
Chimaeus. **Q**ui cecidim; p̄tra tristi
cie demonē p̄ omnib; pugnem;. **I**p̄e
em̄ tepore oracōis assistēs. ab orōe
vacuā nos vult. **B**er. **T**risticiam
et pusillanimitatē qd ex illa orit̄ oz i
omnib; qd agenda sunt vel tolerāda
caueri. qz hilarem datore diligit de
us. **N**ec turbetur quis pusillitate
spiritus. **H**oc em̄ q̄ntū potest labōat
aduersarius noster. ut holocaustū
nostz deuocōis pinguedine euacue
tur. et ut minus acceptum sit deo. et
conscientia nostra in spiritali gau
dio minus exilaretur. sicq; de pu
sillanimitate tolerantie eciam con
scientie pusillitas gñet. **I**te. **B**er.

Recordatio sola iudicii in baratrum
desperationis precipitat: et misericor-
die fallax assentatio pessima gene-
rat securitatem. **Felix** p[ro]p[ter] amma: au-
amto viciissim hec p[ro]sto s[un]t. Datum
est michi misero n[on]n[on] sedere sec[un]d[um]
pedes d[omi]ni ihesu: et modo h[uius] modo il-
lumi tota deuotione p[ro]plecti. in q[ui]tum
me sua benignitas dignabat[ur] admit-
tere. At si q[ui]do miserationis oblitus
stimulante conscientia iudicio paulo
diutius inherere: mox metu incredibili ac
miserabili confusioe deiect[us] a t[em]broso
p[ro]fus horrore hoc sol[us] palpitans de
p[ro]fundis clamaba. Quis nouit p[ro]p[ter]
te me tue: et p[ro]p[ter] f[aci]ore t[em]p[or]e. di. Q[ui] si eo
reliato. p[ro]p[ter] misericordie p[ar]t[em] tenet p[ro]p[ter]
geret: tanta e[st] r[ati]o t[er]tia et negli-
gentia dissoluebat[ur]: et p[ro]festim a ora-
tio tepidior et actio pigrior et risus
p[ro]mptior et sermo incautior: et o[mn]is de-
miq[ue] v[er]iusq[ue] ho[m]i[n]is status instatior
appareret. Proinde magistra istuc-
tus experientia. n[on] iudiciu[m] i[n] solu[m] aut
sol[us] misericordia: s[ed] misericordia p[ro]p[ter]
et iudiciu[m] t[em]p[or]e tibi domine.

**Contra temptationes inobedientie
immansationis et p[er]tinacie. ¶ Cap. 29.**

Abram p[ro]p[ter] archa glosus
totius obie p[ro]cipuu[m] ex[em]plar.
spad nutu d[omi]no deo obediu[m]:
exiit p[ro]mo de tra natiuitatis sue sc[ilicet]
seip[su]m circ[um]scidendo. Tercio p[ro]p[ri]u[m] filiu[m]
imolado ac. Vn[de] nobilit[er] scriptura fi-
bi approp[er]at ill[ud] d[omi]n[u]m assu[m] q[uo]d sincere
obediencie signu[m] fuit. Dicit[ur] eni[m] gen[esis] 22.
Temptauit de[us] abrah[am] et dixit ad eu[m]
Abrah[am] abrah[am] et ille r[espo]ndit assu[m]. Et
iter[um] i[n] eod[em] capitulo q[ui] p[ro]hibet[ur] fuisse
a nece filij. ead[em] v[er]ba p[ro]nu[n]t[ia]nt signu[m]

magne dilectionis et obediencie. **P**ost
ecia[m] ibi merces m[ax]ima: dicite d[omi]no.
Per meip[su]m iurauit q[uo]d obedisti v[er]bi
mee et fecisti t[ibi] h[uius] ac: b[e]n[e]dica tibi a
in seculo tuo b[e]n[e]dica t[ibi] o[mn]es g[e]ntes t[er]re. Et
iter[um] 26. ca. ad ysaac Et d[omi]n[u]s tibi da-
to vniuersas regioes has: et i[n] se. t. be-
o[mn]es g[e]ntes. t[em]p[or]e q[uo]d obedierit abrah[am] v[er]bi
mee: et custodierit p[re]cepta mea aq[ui] p[ro]mo
regu[m] p[ro]p[ter] v[er]bi. Samuel ait ad saul. Nun-
q[uam] vult d[omi]n[u]s holocausta a viciis: a
n[on] p[ro]p[ter] v[er]bi ut obediat v[er]bi d[omi]n[u]m. Meli-
or e[st] ei obia q[uo]d viciis: et auscultare ma-
gis q[uo]d offerre adipem arietu[m]. Q[ui] q[ui] p[er]
catu[m] arioladi e[st] repugne: et q[ui] scel[us]
ydolatre nolle acq[ui]escit. Num. 18. Qui
n[on] obedieru[n]t v[er]bi mee: n[on] videbu[n]t ter-
ra[m] ac. Deut. 18. Q[ui]cu[m]q[ue] dixerint q[uo]d p[ro]
sunt loco que eligat d[omi]n[u]s facies: et docu-
erit te iux[ta] legem ei[us]. Sequi q[ui]q[ue] s[un]t: eoz[um].
et n[on] declinabis ad dexteram s[un]t[er]minam.
Qui at supbierit nolens obedire sacer-
dotis ipeio q[uo]d eo t[em]p[or]e m[is]trat d[omi]no deo
tuo et decreto iudicis: moriet[ur] homo
ille. et auf[er]as malum de medio tui. ac
tusq[ue] populu[m] audies t[em]p[or]e: ut null[us]
deinceps intuescat supbia. Mat. 23.
Super cathedram moysi sedebunt
scribe et pharisei: omnia ergo quecu[m]q[ue]
dixerint vobis seruate et facite: sc[ilicet] m[is]e-
retero opera eorum nolite facere. Di-
cunt enim et non faciunt. Alligant
enim onera grauia et importabilia et
imponunt in humeros hominu[m]: di-
gito aut[em] suo nolunt ea mouere. Heb.
ultimo. Obedite p[ro]positis vestris. et s[er]u-
iacete eis: ip[s]i peruigilant q[ui]si ratio
ne p[ro] animabus vestris reddiuri: ut
cu[m] gaudio hoc faciant et si gemetes.
Hoc enim expedit vobis. Tuca decimo.